

DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2026-85-126>

УДК 657

СУТТЄВІСТЬ ПОМИЛОК І ПОРУШЕНЬ: СУТЬ, СПОСОБИ ОЦІНЮВАННЯ І ЧИННИКИ ВПЛИВУ НА ЇЇ РІВЕНЬ

THE MATERIALITY OF ERRORS AND VIOLATIONS: DEFINITION, METHODS OF ASSESSMENT AND FACTORS INFLUENCING THEIR LEVEL

Батюк Діана Василівна

студентка,

Національний університет «Львівська політехніка»

ORCID: <https://orcid.org/0009-0003-8906-6144>**Чубай Володимир Миколайович**

кандидат економічних наук, доцент,

Національний університет «Львівська політехніка»

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-1641-1085>**Batiuk Diana, Chubai Volodymyr**

Lviv Polytechnic National University

У статті розкрито суть поняття «суттєвість помилок і порушень» та підходи до визначення її рівня в контексті впливу на формування аудиторської думки. Досліджено, що визначення рівня суттєвості помилок та порушень ґрунтується на професійному судженні аудитора та потребує врахування багатьох чинників. Зокрема, під час проведення аудиторської перевірки виникає потреба в комплексному аналізі як ризиків, які стосуються діяльності підприємства, так і характеристик різних видів викривлень. Особливу увагу приділено взаємозв'язку суттєвості помилок та порушень з аудиторським ризиком і обсягом аудиторської вибірки. Розглянуто вплив шахрайства на рівень суттєвості помилок і порушень. Обґрунтовано важливість ґрунтового підходу до визначення рівня суттєвості викривлень та адаптації аудиторських процедур під нетипові і складні операції.

Ключові слова: аудит, суттєвість помилок і порушень, аудиторський ризик, аудиторська вибірка, шахрайство.

This article provides a detailed examination of the concept of determining the materiality level of errors and violations in the audit system and its significance for forming a well-founded audit opinion. It is argued that establishing the materiality threshold is not a formalized procedure but is based on the auditor's professional judgment, which is shaped by experience, knowledge of the enterprise's specific operations, and an understanding of the information needs of financial statement users. It is demonstrated that the process of determining materiality requires consideration of a combination of quantitative and qualitative factors, among which the assessment of audit risk, the nature of potential misstatements, as well as the industry-specific and operational characteristics of the entity play a key role. Particular attention is paid to examining the relationship between the materiality level, audit risk, and the size of the audit sample, which together form the basis for planning and performing audit procedures. It has been established that a change in one of these elements directly affects the others, necessitating their comprehensive coordination during the audit. The impact of fraudulent activities on the materiality assessment process is examined; in particular, it is emphasized that the covert nature of such misstatements complicates their detection and requires a heightened level of professional skepticism on the part of the auditor. It is argued that, in the context of the digitalization of economic processes and the growing volume of information, there is a need to adapt traditional methods of determining materiality to modern auditing conditions. It is noted that combining classical approaches with modern analytical tools allows for increasing the effectiveness of the audit, reducing its labor intensity, and ensuring a higher level of reliability of the auditor's opinion. It is summarized that improving methodological approaches to determining materiality is a necessary prerequisite for enhancing audit quality and strengthening confidence in financial statements.

Keywords: audit, materiality of errors and misstatements, audit risk, sampling, fraud.

Постановка проблеми. Визначення рівня суттєвості помилок та порушень є одним із найбільш складних завдань аудиторського процесу, оскільки воно безпосередньо впливає зокрема на визначення обсягу вибірки, рівня аудиторського ризику, а також на правильність (адекватність до реальної ситуації) аудиторської думки. У сучасних умовах поширеність шахрайських дій у діяльності суб'єктів господарювання значно ускладнює формування об'ґрунтованого судження щодо суттєвості, адже такі викривлення часто мають прихований характер і виходять за межі стандартних аудиторських процедур. Це зумовлює необхідність удосконалення методик визначення суттєвості з урахуванням як фінансових, так і нефінансових ризиків, що підвищує значення професійного судження аудитора. Отже, питання правильного встановлення рівня суттєвості набуває особливої актуальності у контексті забезпечення високої якості аудиту та довіри до фінансової звітності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженням різних аспектів суттєвості помилок і порушень займалися зокрема такі науковці: Ф.Ф. Бутинець [1], Г.М. Давидов [2], Н.І. Дорош [3], О.А. Петрик [4], І.І. Пилипенко [5], О.Ю. Редько [6] та інші [7-10]. Окрім МСА 320 «Суттєвість при плануванні та проведенні аудиту» [11], окремі питання, такі як вплив на аудиторську перевірку виявлених викривлень, описано у МСА 450 «Оцінка викривлень, ідентифікованих під час аудиту» [12]. Також варто зазначити, що поняття «суттєвість» в аудиті тісно пов'язане з поняттям «аудиторський ризик», який регламентується МСА 315 [13]. Важливо зазначити, що «суттєвість» в аудиті враховується як під час визначення характеру, часу та обсягу різних аудиторських процедур, так і під час оцінювання впливу невиправлених викривлень на фінансову звітність, а також суттєвість виявлених помилок і порушень впливає на формування думки в звіті аудитора. В Україні не передбачено єдиних правил та способів визначення рівня суттєвості, тому він визначається аудиторами самостійно на підставі професійного судження.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Відсутність єдиної універсальної комплексної методики призводить до високої суб'єктивності оцінювання суттєвості викривлень фінансової звітності, і внаслідок цього до високої розбіжності видів аудиторської думки за результатами аудиторських перевірок підприємства, якщо про-

водиться аудит того ж періоду, але різними суб'єктами аудиту.

Постановка завдання. Завданнями статті є дослідження поняття «суттєвість помилок та порушень» та визначення її ролі під час планування та здійснення аудиторських процедур, а також аналіз її взаємозв'язку з процесом визначення аудиторського ризику і обсягу вибірки. Важливо дослідити проблеми визначення різних видів суттєвості помилок і порушень у зарубіжній та вітчизняній практиці аудиту.

Виклад основного матеріалу дослідження. Під час розробки плану перевірки аудитор попередньо визначає суттєвість на рівні фінансової звітності, на рівні її окремих статей та на рівні окремих класів операцій з метою встановлення рамок подальшої ідентифікації суттєвих викривлень. Важливо аналізувати не лише грошовий еквівалент викривлень фінансової звітності, а й їх суть і характер. До помилок якісного характеру належить, наприклад, неправильний або неточний опис облікової політики в примітках до річної фінансової звітності, який може призвести до викривленого сприйняття інформації відповідними користувачами фінансової звітності. Окрім вищезазначених видів виділяють ще суттєвість для виконання аудиторських процедур (Performance materiality). Під нею розуміють «суму чи суми, визначені аудитором на рівні, нижчому від суттєвості для фінансової звітності в загальному, для того, щоб зменшити до прийняттого низького рівня ймовірність того, що сукупність невиявлених і невиправлених викривлень перевищить розмір суттєвості для фінансової звітності в загальному» [11]. Суттєвість для виконання аудиторських процедур також може визначатись й для окремих класів операцій, залишків рахунків та розкриття інформації [14].

У концептуальних основах фінансового звітування поняття суттєвості нерідко розглядається у контексті підготовки та подання фінансової звітності. Викривлення вважаються суттєвими, якщо очікується, що вони, окремо чи в сукупності, можуть вплинути на управлінські рішення користувачів, які приймаються на основі фінансової звітності [15]. Визначаючи суттєвість необхідно враховувати обставини виникнення викривлень, їх розмір, характер, а також їх поєднання [11].

Трактування поняття «суттєвість» засвідчує той факт, що аудитор повинен розуміти інформаційні потреби основних користувачів фінансової звітності та обставини за яких

така інформація використовується для того, щоб правильно визначити рівень суттєвості в аудиті. Аудитор повинен визначити конкретне граничне значення викривлень, зокрема на рівні фінансової звітності, за наявності яких користувачі фінансової звітності будуть неспроможні ухвалити правильні рішення. Існування значної диференціації інформаційних потреб різних категорій користувачів фінансової звітності призводять до необхідності врахування цілої низки релевантних чинників при формуванні професійного судження аудитором у процесі визначення абсолютних та відносних значень показників суттєвості.

Під час розрахунку суттєвості на рівні фінансової звітності повинні враховуватися ризики бізнесу, які можуть бути пов'язані з характером галузі та видом діяльності підприємства, його приналежність до підприємств, що становлять суспільний інтерес тощо. Ризиками галузі або виду діяльності підприємства, які слід врахувати при розрахунку суттєвості на рівні фінансової звітності, є:

- активне залучення посередників в процесі здійснення господарської діяльності;
- значні обсяги операцій з пов'язаними сторонами та нетипових господарських операцій;
- наявність монополізму в певній галузі ринку [16].

Важливим питанням також є вибір інструментів оцінювання рівня суттєвості та її впливу на судження аудитора. Якщо розглядати кількісну оцінку, то суттєвість, зазвичай, виражається в абсолютних або відносних показниках. В абсолютних величинах викривлення може визначатися суттєвим на основі значимості його суми, часто не зважаючи на інші обставини. Тому застосування абсолютних величин має додаткові труднощі для аудиторів під час встановлення розміру суттєвості для аналогічних об'єктів аудиту на різних за величиною підприємствах. Відносна величина виміру рівня суттєвості передбачає визначення суттєвості у відсотковому вираженні до базової величини. Базова величина встановлюється на підставі суджень аудитора та особливостей діяльності підприємства. Суб'єктивна думка аудитора, під час встановлення рівня суттєвості, базується на рівні його знань, професійному досвіді та оцінці ризиків аудиту.

На платформі Caseware [14] у відповідному програмному забезпеченні наведено такі рівні суттєвості викривлень: загальний рівень суттєвості; суттєвість для виконання

аудиторських процедур; специфічна суттєвість; незначна суттєвість.

Визначення рівня суттєвості прямо впливає на розрахунок аудиторського ризику та на обсяги аудиторської вибірки, а обґрунтування останньої – на достовірність думки аудитора, яка зазначається у звіті аудитора, оскільки його висновки і думка базуються саме на узагальненні отриманих на основі вибірки результатів аудиту.

Серед різноманіття методів визначення рівня суттєвості аудитор самостійно вибирає найприйнятніший. У вітчизняній аудиторській практиці рівень суттєвості визначають двома методами – індуктивним та дедуктивним. За першим методом першочергово встановлюють рівень суттєвості для окремих статей, а потім для усієї фінансової звітності. З викладу МСА 320 очевидно, що пріоритетним є так званий «дедуктивний» метод, за яким спочатку встановлюють загальний розмір максимально допустимої аудитором помилки для всієї фінансової звітності, а потім розподіляють її між конкретними статтями.

Для встановлення рівня суттєвості викривлень часто використовують відсоток (рідше – абсолютне значення величини), розмір якого залежатиме від елементів фінансової звітності (активи, доходи, прибуток тощо), до яких є підвищений інтерес користувачів інформації, а також від стадії життєвого циклу суб'єкта, якого перевіряють, способу залучення фінансових ресурсів тощо. Очевидно, що рівень суттєвості буде нижчим, якщо підприємство залучає позикові кошти, аніж в разі фінансування виключно за рахунок власного капіталу. Адже часто залучення позик чи кредитів супроводжується помилками в нарахуванні відсотків, при їх віднесенні до витрат з метою визначення бази оподаткування податком на прибуток, а також нерідко таке залучення пов'язане з шахрайськими діями. При встановленні рівня суттєвості базовими показниками для аудитора найчастіше є виручка від реалізації продукції (послуг), валовий дохід, прибуток до оподаткування, сукупні витрати, власний капітал чи чиста вартість активів підприємства. Встановлений відсоток суттєвості та елемент фінансової звітності, до якого його застосовують, взаємопов'язані з урахуванням його кількісного та якісного значення. Тому виявлені аудитором помилки, зокрема неточності чи перекручування у фінансовій звітності, також треба розглядати в якісному та кількісному аспектах. Так, якісною характеристикою суттєвості викривлень може бути,

наприклад, їх пов'язаність з ухиленнями від сплати податків, приховуванням частини операцій від обліку, незаконністю здійснених підприємством певних операцій тощо. З кількісного погляду розглядаються як окремо значні, так і менші суми помилок і порушень, які в сукупності можуть вплинути на достовірність фінансової звітності.

Для встановлення абсолютної та відносної величини суттєвості виявлених помилок за результатами перевірок аудиторам доцільно складати робочі документи, пов'язані з її визначенням [17].

Загалом, питання суттєвості є важливим аспектом незалежного аудиту, оскільки воно дає змогу аудиторам визначити, наскільки серйозним є виявлене викривлення та чи має воно значення для користувачів фінансової звітності. Адекватна оцінка суттєвості викривлень сприяє виявленню аудитором помилок та порушень, розробленню пропозицій щодо їх правильного виправлення в бухгалтерському обліку та у фінансовій звітності. Таким чином аудитори допомагають підприємствам покращувати фінансову прозорість і ефективність управління.

На визначення рівня суттєвості викривлень має вплив підозра в наявності шахрайства на підприємстві. Основні фактори, що призводять до вчинення шахрайських дій на підприємствах наведені на рис. 1. Часто вважається, що вперше концепція «трикутника шахрайства» була запропонована американським дослідником Дональдом Крессі в середині ХХ століття. Він виділив три основні чинники, які, на його думку, створюють умови для шахрайських дій: мотив, можливість і виправдання. Усі ці складові взаємопов'язані і створюють передумови для виникнення ситуації, коли індивід чи група осіб може вирішити вчинити шахрайство. Цей підхід широко використову-

ється в сфері аудиту та фінансових розслідувань для виявлення потенційних загроз шахрайських дій і розробки стратегії боротьби з шахрайством.

Методи запобігання шахрайству в аудиті включають комплексний підхід, орієнтований на оцінку ефективності внутрішніх контролів та тестування ключових процесів на підприємстві. Аудитори повинні застосовувати системний підхід до перевірки кожного етапу та аспекту діяльності підприємства, щоб виявити потенційні слабкі місця, які можуть призвести до шахрайства. Це може включати перевірку документації, оцінювання процесів управління ризиками, а також тестування фінансових транзакцій і внутрішніх процедур контролю. Якщо аудитори виявляють «слабкі місця» в діяльності підприємства, вони можуть рекомендувати заходи для їх усунення, щоб мінімізувати ризик шахрайства. Такий підхід дає змогу знизити ймовірність шахрайських дій і підвищити достовірність фінансової звітності підприємства. Шахрайські дії вважаються суттєвим порушенням навіть якщо суми не дуже значні.

Ефективне запобігання шахрайству та іншим суттєвим викривленням у фінансовій звітності вимагає системного підходу, що включає чітке визначення суттєвості порушень і помилок, глибоке дослідження фактів наявності «трикутника шахрайства» на підприємстві, а також ретельне оцінювання ризиків [18].

Аудитору потрібно враховувати можливість наявності взаємопов'язаних викривлень, які в сукупності можуть мати суттєвий вплив на фінансову звітність підприємства. Зокрема, помилки і порушення в операціях наприкінці звітного періоду можуть свідчити про системні відхилення, особливо якщо вони повторюються регулярно. Оцінюючи вплив таких помилок, аудитор повинен визначити

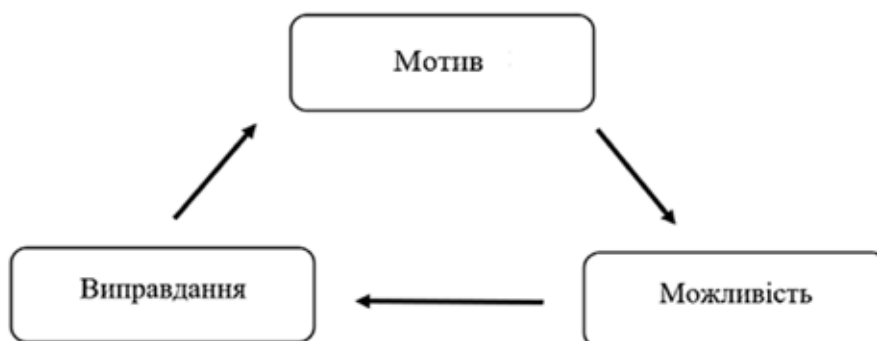

Рис. 1. «Трикутник шахрайства»

Джерело: сформовано авторами на основі [18]

рівень суттєвості цих помилок, що є основою для встановлення тривалості і обсягу різних аудиторських процедур [3].

Висновки. В умовах поширеності шахрайських дій питання суттєвості помилок і порушень набуває ще більшої актуальності. Використання як кількісних, так і якісних оцінок під час визначення суттєвості помилок вимагає від аудитора високого рівня професійного судження та знання специфіки діяльності підприємства. Наявність таких факторів, як операції з пов'язаними сторонами,

нетипові господарські операції чи галузеві ризики, вимагає адаптації аудиторських процедур та коригування рівня суттєвості. Водночас, належне врахування «трикутника шахрайства» та застосування сучасних методів тестування внутрішніх контролів дають змогу знизити ймовірність невиявлення викривлень і забезпечити довіру до фінансової звітності. Отже, встановлення рівня суттєвості викривлень є важливим елементом для проведення якісного аудиту і надання достовірної думки в звіті аудитора.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Бутинець Ф.Ф. Аудит: стан і перспективи розвитку в Україні та світі: монографія. – Житомир: ЖДТУ, 2004. 564 с.
2. Давидов Г. М. Аудит: теорія і практика : монографія. – Кіровоград : Імекс-ЛТД, 2006. 326 с.
3. Дорощ Н.І. Аудит: методологія і організація / Н.І.Дорощ. – К.: Т-во «Знання», КОО, 2001. – 402 с.
4. Петрик О.А. Аудит: методологія та організація: монографія. – К.: КНЕУ, 2003. 260 с.
5. Сучасний аудит: підручник. / Пилипенко І.І. та ін. – Київ: ДП «Інформ.-аналіт. агентство», 2015. 644 с.
6. Редько О.Ю. Аудит в Україні. Морфологія: монографія. Київ : ДП «Інформ.-аналіт. агентство», 2008. 493 с.
7. Nazarenko I. M., Misyurov O. V. AUDIT OF PRODUCTION RESERVES: FEATURES, KEY ASPECTS, AND SEQUENCE OF AUDIT. *Economy and Society*. 2018. № 19. URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2018-19-195> (дата звернення: 14.04.2026).
8. Мазур В.П. Суттєвість і аудиторський ризик при здійсненні аудиту фінансових результатів від сільсько-господарської діяльності. *Вісник ЖДТУ*. 2014. № 1(67). С. 25–32.
9. Сокольська Р.Б. Удосконалення підходу до визначення аудиторського ризику та суттєвості на стадії планування аудиту / Р.Б. Сокольська, В.Д. Зелікман, Т.В. Акімова // *Торгівля, комерція, підприємництво*. 2014. Вип. 16. С. 185–189.
10. Назарова К.О. Аудит: еволюція, потенціал, ефективність: монографія. Київ, 2015. 464 с.
11. МСА 320 «Суттєвість при плануванні та проведенні аудиту». URL: https://www.mof.gov.ua/uk/international_quality_control_standards_quality_management_audit_review_other_assurance_and_related_services-779 (дата звернення: 14.04.2026).
12. МСА 450 «Оцінювання викривлень, виявлених під час аудиту». URL: https://www.mof.gov.ua/uk/international_quality_control_standards_quality_management_audit_review_other_assurance_and_related_services-779 (дата звернення: 10.04.2026).
13. МСА 315 «Ідентифікація та оцінювання ризиків суттєвого викривлення». URL: https://www.mof.gov.ua/uk/international_quality_control_standards_quality_management_audit_review_other_assurance_and_related_services-779 (дата звернення: 11.04.2026).
14. Суттєвість. *База знань Caseware Ukraine*. URL: <https://kb.caseware.com.ua/documentation/audit/planning/suttyevist/> (дата звернення: 05.09.2025).
15. Концептуальна основа фінансової звітності : МСФЗ. URL: https://mof.gov.ua/storage/files/2019_RB_ConceptualFramework_ukr_AH.pdf (дата звернення: 17.04.2026).
16. Novichenko L. Current issues of determining the materiality in audit. *Ekonomika ta derzhava*. 2020. № 6. р.122. URL: <https://doi.org/10.32702/2306-6806.2020.6.122> (дата звернення: 05.09.2025).
17. Полеха Г. Теоретичні аспекти розвитку документування аудиту на підприємстві. *У Національній науково-практичній конференції студентів і молодих вчених розвитку освіти, науки, бізнесу, суспільства та довкілля в умовах глобальних викликів. 16-17 трав. 2024 р.* Тернопіль : ЗУНУ, 2024. С. 47-49. URL: <https://dspace.wunu.edu.ua/bitstream.pdf> (дата звернення: 08.09.2025).
18. Никифорак І. Визначення суттєвості в аудиті фінансової звітності в умовах цифровізації облікових процесів. *Актуальні питання економічних наук*. 2025. № 2. URL: <https://doi.org/10.5281/zenodo.15236669> (дата звернення: 09.09.2025).

REFERENCES:

1. Butynets F. F. (2004) *Audyt: stan i perspektyvy rozvytku v Ukraini ta sviti: monohrafiia* [Audit: state and prospects of development in Ukraine and the world: monograph]. Zhytomyr: ZhDTU, 564 p. (in Ukrainian)
2. Davydov H. M. (2006) *Audyt: teoriia i praktyka: monohrafiia* [Audit: theory and practice: monograph]. Kirovohrad: Imeks-LTD, 326 p. (in Ukrainian)
3. Dorosh N. I. (2001) *Audyt: metodolohiia i orhanizatsiia* [Audit: methodology and organization]. Kyiv: Znannia, 402 p. (in Ukrainian)
4. Petryk O. A. (2003) *Audyt: metodolohiia ta orhanizatsiia: monohrafiia* [Audit: methodology and organization: monograph]. Kyiv: KNEU, 260 p. (in Ukrainian)
5. Pylypenko I. I. et al. (2015) *Suchasnyi audyt: pidruchnyk* [Modern audit: textbook]. Kyiv: Informatsiino-analitychne ahentstvo, 644 p. (in Ukrainian)
6. Redko O. Yu. (2008) *Audyt v Ukraini. Morfolohiia: monohrafiia* [Audit in Ukraine. Morphology: monograph]. Kyiv: Informatsiino-analitychne ahentstvo, 493 p. (in Ukrainian)
7. Nazarenko I. M., Misyurov O. V. (2018) Audit of production reserves: features, key aspects, and sequence of audit. *Economy and Society*, no. 19. Available at: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2018-19-195> (accessed April 14, 2026)
8. Mazur V. P. (2014) *Suttyevist i audytorskyi ryzhyk pry zdiisnenni audytu finansovykh rezultativ vid silskohospodarskoi diialnosti* [Materiality and audit risk in auditing financial results of agricultural activity]. *Visnyk ZhDTU*, no. 1(67), pp. 25-32. (in Ukrainian)
9. Sokolska R. B., Zelikman V. D., Akimova T. V. (2014) *Udoskonalennia pidkhodu do vyznachennia audytorskoho ryzhyku ta suttyevosti na stadii planuvannia audytu* [Improving the approach to determining audit risk and materiality at the audit planning stage]. *Torhivlia, komertsii, pidpriemnytstvo*, vol. 16, pp. 185–189. (in Ukrainian)
10. Nazarova K. O. (2015) *Audyt: evoliutsiia, potentsial, efektyvnist: monohrafiia* [Audit: evolution, potential, efficiency: monograph]. Kyiv, 464 p. (in Ukrainian)
11. ISA 320 *Suttyevist pry planuvanni ta provedenni audytu* [Materiality in planning and performing an audit]. Available at: https://www.mof.gov.ua/uk/international_quality_control_standards_quality_management_audit_review_other_assurance_and_related_services-779 (accessed April 14, 2026)
12. ISA 450 *Otsiniuvannia vykryvlen, vyjavlenykh pid chas audytu* [Evaluation of misstatements identified during the audit]. Available at: https://www.mof.gov.ua/uk/international_quality_control_standards_quality_management_audit_review_other_assurance_and_related_services-779 (accessed April 10, 2026)
13. ISA 315 *Identyfikatsiia ta otsiniuvannia ryzhykiv suttyevoho vykryvlennia* [Identifying and assessing the risks of material misstatement]. Available at: https://www.mof.gov.ua/uk/international_quality_control_standards_quality_management_audit_review_other_assurance_and_related_services-779 (accessed April 11, 2026)
14. Caseware Ukraine *Suttyevist* [Materiality]. Available at: <https://kb.caseware.com.ua/documentation/audit/planning/suttyevist/> (accessed September 5, 2025)
15. IASB (2019) *Kontseptualna osnova finansovoi zvitnosti* [Conceptual framework for financial reporting]. Available at: https://mof.gov.ua/storage/files/2019_RB_ConceptualFramework_ukr_AH.pdf (accessed April 17, 2026)
16. Novichenko L. (2020) Current issues of determining the materiality in audit. *Ekonomika ta derzhava*, no. 6, p. 122. Available at: <https://doi.org/10.32702/2306-6806.2020.6.122> (accessed September 5, 2025)
17. Polekha H. (2024) *Teoretychni aspekty rozvytku dokumentuvannia audytu na pidpriemstvi* [Theoretical aspects of audit documentation development at the enterprise]. V Natsionalna naukovo-praktychna konferentsiia studentiv i molodykh vchenykh "Rozvytok osvity, nauky, biznesu, suspilstva ta dovkillia v umovakh hlobalnykh vyklykiv" (Ternopil, May 16–17, 2024). Ternopil: ZUNU, pp. 47–49. Available at: <https://dspace.wunu.edu.ua/bitstream.pdf> (accessed September 8, 2025)
18. Nykyforak I. (2025) *Vyznachennia suttyevosti v audyti finansovoi zvitnosti v umovakh tsyfrovizatsii oblikovykh protsesiv* [Determining materiality in the audit of financial statements in the context of digitalization of accounting processes]. *Aktualni pytannia ekonomichnykh nauk*, no. 2. Available at: <https://doi.org/10.5281/zenodo.15236669> (accessed September 9, 2025)

Дата надходження статті: 09.04.2026

Дата прийняття статті: 01.05.2026

Дата публікації статті: 11.05.2026